

I **Innreiseforbudet.** Europa sliter med å styre klar av migrasjonskrisens to grøfter, hjerteløshet på den ene siden, hodeløshet på den andre. Donald Trump går i begge samtidig.

Trump forsterker fiendebildene

II **Kommentar**
Per Anders Madsen

Redaktør

President Donald Trump begynner innreiseforbudet for flykninger og innbyggere fra syv muslimske land med behovet for bedre grensekontroll og mer sikkerhet.

Dette er et rent selvbedrag. Presidentordren stigmatiserer alle muslimer. Derfor er Trumps politikk en gavepakke til islamistiske terrororganisasjoner som Al-Qaida og IS, som nå får vann på mølla til sin egen propaganda om at Vesten har erklært islam krig.

Den radikale, uforsonlige todelingen av verden i «vi» og «dem» er selve grunnplaren i terroristenes verdenssyn, og nå kan de få dra hjelp fra Det hvite hus. Verden blir mindre sikker.

Disse langsiktige, ødeleggende konsekvensene av presidentordren er nødvendig, men nok så enkelt å påpeke.

Men hva kan gjøres - nå? Hvordan bør Europa, Norge inkludert, svare?

Reelle problemer

Dette er vanskeligere fordi Trump tross alt tan-gerer reelle problemer knyttet til strømmen av emigranter og flykninger. «Se hva som skjer over hele Europa og verden - et gruffullt rot», skrev han på Twitter i helgen.

Med sitt utspill har han foreskrevet en forferdelig medisin. Men diagnosen og situasjonsbeskrivelsen vil mange stille seg bak.

I Europa har flyktingåret 2017 begynt slik 2016 slutet. I Norge er asylansøkerne historisk lave.

Mens trykket sør i Europa er et helt annet. Strandede migranter fryser i trøstsløse leire i Hellas og lenger nordover på Balkan. Asylstrømmen over havet fra Libya øker. I januar har det kommet flere til Italia enn i samme periode i fjor.

«Ta konsekvensen av forskjellene»

Hvordan rydde opp i dette, ja - roter?

En av verdens mest innflytelsesrike migrasjonsforskere, den britiske økonomen Paul Collier, mener første skritt er at Europa og Vesten klarer å ta konsekvensen av det grunn-

II av en hodeløs fase da hundrevisener av asylsøkere strømmer inn over Europas grenser i 2015. Reaksjonen måtte komme, og i dag er vi tilbake i en ny, hjerteløs fase. Stengte grenser. Overfylte leire. Et reløskaliseringsprogram i bratt motbakke.

Når syrerer drar til nabolandene i frykt og redsel, er de flykninger. De som drar videre, er emigranter, sier Collier i et intervyu med mivneranet.no.

Begrunnelsen er at redselen rammer bredt, de som kommer over til nabolandene er et representativt utvalg. Mens de som i store skarer dro til Europa i 2015, primært var velutdannede, unge menn - det var ingen flukt, men et valg. Typisk for fenomenet emigrasjon, ifølge Collier.

Synsmåten blir for skjematisk. Forandres en flykning til emigrant idet han setter seg i en gummiått for å dra videre? Virkeligheten er ikke så løjal mot begrepsdefinisjonene.

Derfor er både flykningekrise og migrasjonsstrømmer så komplekse. Å se asylsøkere og emigranter som enkeltindivider er i dag mer maktpåliggende enn noen gang. Å fastholde dette kravet er et av de viktigste svar Europa kan gi på Trumps antimusliske og antiliberale innreiseforbud.

«En sammenknyttet verden»

Tyskland har formannskapet i G20 dette året, under mottoet «Å skape en sammenknyttet verden». Visjonen kan ikke stå i skarp kontrast til det Donald Trump står for, mannen

III **A se asylsøkere og emigranter som enkeltindivider er i dag mer maktpåliggende enn noen gang**

som nå leder G20s uten sammenheng største medlemsland.

De tre pilarene

Kontrasten blir ikke mindre når man ser på de tre pilarene tyskerne har definert for samarbeidet.

1. Sikre stabiliteten i det internasjonale økonomiske systemet.
 2. Styrke bærekraften i dette samarbeidet.
 3. Akseptere ansvaret, særlig for Afrika.
- I arbeidet med sistnevnte tema har tyskerne knyttet til seg Paul Collier som rådgiver.
- «I Afrika bor det en milliard mennesker uten fremtidshåp. Det er utfordringen vi må forholde oss til», sa Collier på seminaret i Oslo. Også av hensyn til utviklingen i vestlige samfunn selv.

Det er sant. Utfordringen er over oss for lengst. Og det er utfordringen USAs nye president vender ryggen til med sitt «Amerika først».

per.anders.madsen@aftenposten.no

leggende skiller mellom flykninger og emigranter. Begge grupper bryter opp fra sitt hjemland, men likheten stopper der.

«Det som driver flykninger, er frykt. Det som driver emigranter, er håp», påpekte Collier på et seminar i regi av European Migration Network og Justisdepartementet nylig.

Flykninger vil gjenopprette en velkjent normalitet i sine liv. Emigranter vil skape seg et nytt liv.

Collier slår fast at Europa og Vesten har en moralsk forpliktelse til å hjelpe flykninger, men ikke til å ta dem til Europa. Forpliktelsen går ut på å gjenopprette den normaliteten de hadde før de forlot sine hjem.

Det gjøres best, enkelt og mest effektivt i nærheten av hjemlandet. Penger og ikke minst investeringer i nabolandene, slik at flykninger kan få seg en jobb inntil de kan vende tilbake til hjemlandet.

Den katastrofale svikten

Europa og Vestens katastrofale svikt i Syria-krisen er at Tyrkia, Jordan og Libanon ble overlatt til seg selv da krigen startet i 2011, mener Collier. Denne hjerteløse fasen ble brått avsløst